

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 9.

Tennte Session.

13de Møde.

Tirsdagen den 25. October.

(Fortf.)

Drejer (fortf.): Det er ialtsald et Spørgsmaal, hvorom man lettelig kan komme til Enighed. Naar man saa aldeles forkaster Hensynet til Afgiftsydelsen, saa maa jeg dog endnu gjøre opmærksom paa, hvilken Besynderlighed der er i, at man i § 2, hvor der er Tale om Balgretten, aldeles forkaster Hensynet til Afgiftsydelsen og holder sig udelukkende til Eiendomsmen, men derimod i § 3 udelukkende vælger en Afgiftsydelse som Norm for en vis Deel af Balgbarheden. Kan man i § 3, hvor der er Tale om et bestemt Antal, der skal være sær- ligt kvalificeret, finde det rigtigt, at et vist Afgiftsbeløb fastsættes, saa mener jeg, at man maatte ligesaavel kunne komme ud af at fastsætte en Afgiftsydelse som Regel, hvor Talen er om Rettigheden efter § 2. Jeg skal, saafremt ingen Andre maatte ville stille Forslag om Forandring i saa Henseende, derfor tillade mig til Sagens næste Behandling at stille et Forslag, der vil komme til at gaae i den Retning, som jeg nu korteligen har antydet.

Ordføveren: Med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landstthingsmand for 11te Kredss (Tillisch) yttrede, at han nose kjendte Forholdene paa Færøerne og af den Grund turde paastaae, at det paa ingen Maade lod sig gjøre at fastsætte Eiendom som Betingelse for Balgretten, saa troer jeg at turde paastaae at have ikke mindre Kjendskab end han til Forholdene der, og jeg mener, at det slet ikke har den Banskellighed, som han har meent. Med Hensyn til hvad han har anført angaaende de Forhold, der finde Steb deroppe med Hensyn til Jordegods, da troer jeg, at det vilde være altfor vidtløftigt for Dieblirket at indlade sig

paa tydeligt at udvifle, hvorledes disse Forhold ere. Han antyde imidlertid Noget med Hensyn til de mange løse Bytter, der finde Steb. Disse løse Bytter ere mig fuldkommen vel bekendte; men med Hensyn til dem har det dog ikke meget at betyde; det er, som Ordet ogsaa tilstrækkeligt antyder, et Bytte; Bedkommende, der bytter sin Jord, faaer en Andens til Brug igjen, og er som saadan den virkelige Eier, om netop ikke af den Jord, han bruger i dette Dieblirk, saa dog af en anden Jord af tilsvarende Værdi. Naar han mener, at man ikke kan affatte Balglisterne uden efter et vilkaarligt Skjøn, saa vil jeg gjerne indromme ham, at det er umuligt at erholde fuldkommen Visshed for, hvorvidt En har Eiendomsret til den Jord, han opgiver at eie, eller ikke; det ligger i Forholdene deroppe; det ligger deri, at der ikke findes fuldstændige Skjøde- og Panteprotokoller, der kunne give Oplysning desangaaende, men jeg mener heller ikke, at det er nødvendigt. Jeg troer, at den, der bruger og besidder Jorden, maa, saalænge Ingen gjør Indsigelse derimod eller benægter hans Besiddelsesret, gjælde for Eier, og jeg kan heller ikke indsee, hvorledes Balgforstanderskaberne skulle være berettigede til ligesom at affige en Dom om, hvorvidt den var virkelig Eier til Jorden, der udgav sig for Eier, eller ikke; det mener jeg ikke hører dem til. — Naar den ærede første Landstthingsmand for 5te Balgkreds (Drejer) yttrede, at en Afgiftsydelse skulde være hensigtsmæssigt, og at han fandt sig særdeles bestyrket herti ved det Foredrag, han havde hørt af den ærede Landstthingsmand, der havde Ordet for ham, saa kan jeg ikke indsee, hvorledes han kan komme til denne Anskuelse. Det er efter min Mening aldeles umuligt at beregne, hvilken Afgift en Mand yder paa Færøerne. Det er mig tilstrækkeligt bekendt, at,